

עין משפט ור מצה

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

מסורת הש"ס

אין שואלין בשלום אשה כ"ו. והא דאמר בהשוכר את הפועלים כ"ח. דף פ"ו. א"ה ערה אשתך ששואלין בשלום האשה על ידי בעלה היינו דוקא בשאלת שלום אצל נשות לה בשלום אפילו ע"י בעלה אסורי: קשיים גרים. פי' בקונטרס לפי שאינם בקיאים במלות ומצילים פורענות ועוד שמלמדים את ישראל ממעשיהם וכי יו"מ לפי שכל ישראל ערביין זה כזה ולא מילתא היא דהא לא נמערבו בשביל הגרים כשקבלו המורה (ס) כדלמרינן בנזירות (דף לו:) נמצא לכל אחד מישראל שש מאות אלף וגו' אלפים (מתקן צרימתן) שכלן נמערבו זה זה אלמלא לא נמערבו מן הגרים שהרי הדנה ערב רב עליה אה"ס ויש מפרשים דקשין גרים לשראל כספחת לפי שהאיר הקב"ה עליהם וכו' מקומות שלא להננות אותם וכו' אפרש שלא יעברו ויש מפרשים לפי שג"י הגרים ישראל בגלות כדלמך (דף פ"ו:) מפני מה ישראל מפרשים בכל אלנות יומך

אין שואלין בשלום אשה על ידי בעלה אמר ליה ר"ה אמר שמואל אין שואלין בשלום אשה כלל שלאחיה ליה דביתיה שרי ליה תגריה דלא נישווין כאשר ע"ם הארץ א"ל מאי שיאמיה דמר הכא אמר ליה מסקא דהומנותא שדר מר אברתהא אמר ליה השתא שותא דמר לא גמירנא מסקא דהומנותא משדרנא למר אפיק דסקא דהומנותא מבי חדיה ואחוי ליה אמר ליה הא גברא והא דסקא אמר ליה הואיל ואתא מר להבא לישתעי מיליה כי הויכא דלא ליכמו מחנפי רבנן אהדדי אמר ליה מאי טעמא שמתיה מר לההוא גברא יציער שליחא דרבנן ונגדיה מר דרב מגידי על מאן דמצער שליחא דרבנן דעדיף מיניה עבדי ליה מאי טעמא אכרוזי מר עליה דעברא הוא אמר ליה דרגיל דקרי אינשי עבדי וכו' וכו' ככל הפוסל פסול ואינו מדבר בשבחה לעולם ואמר שמואל דבמומו פוסל אימר דאמר שמואל למיחש ליה לאכרוזי עליה מי אמר אדהכי והכי (אחא הוא בר דינה מנהדרעי) א"ל הוא בר דינה לרב יהודה לדידי קרית לי עברא דאתינא מבית חשמונאי מלכא אמר ליה הכי אין שמואל כל דאמר מדכות חשמונאי קאתינא עברא הוא א"ל הכי לא סבר לה מר להא דא"ר אבא אמר רב הונא אמר רב ר"ה כל ת"ח שמורה הלכה וכא אם קודם מעשה אברה שומעין לו ואם לאו אין שומעין לו אמר ליה א"ר אבא רב מתנה דקאי כותבי רב מתנה לא חזייה לנהרעא תליסר שני ההוא יומא אתא אמר ליה דכיר מר מאי אמר שמואל כי קאי חדא ברעא אגודא וחדא ברעא במברא א"ל הכי אמר שמואל כל דאמר מדכות חשמונאי מלכא קאתינא עברא הוא דלא אישתיור מינייהו אלא היהא רביתא דרסקא לאיגרא ורמיא קלא ואמרה כל דאמר מבית חשמונאי אנה עברא הוא נפלה מאיגרא ומיתה אכרוזי עליה דעברא הוא ההוא יומא אקרען כמה כתובתא בנהרעא כי קא נפיק נפקי אברתיה למירמניה אמר להו אי שתיקו ושתיקו ואי לא מגלינא עליכו הא דאמר שמואל תרתו ורעייתא איכא בנהרעא חדא מיקריא דבי וניה וחדא מיקריא דכי עורבתי וסיגניך בטמא טמא טהור טהור עדיה ליהוא ריגמא מידייהו וקם אטמא בנהר מלכא מכרוזי רב יהודה בפומבדיתא אדא ויונתן עבדי יהודה בר פפא ממוזיא בטי בר טוביה ברמות רוחא לא שקיל גיטא דחירותא מכרוזי רבא בכחוא בלאי דנאי מלאי זנאי כולם לפסול אמר רב יהודה גובאי נבעונאי דורנוניתא דראי נתינאי אמר רב יוסף האי בי כובי דפומבדיתא כולם דעבדי אמר רב יהודה אמר שמואל ארבע מאות כבהונא וכו' כל דקאי שיש בו עונות פנים אינו אלא מהא אמר אביי כולהו יתבין בשוורא דבנהרעא ופליגא דרבי אלעזר דאמר ר' אלעזר אמר ר' ראית כתוב' בעונות מצח אל תהרהר אחריו שנא' ועמך כמריבי כהן אמר רבי אבין בר רב אדא אמר רב כל הנושא אשה שאינה הוגנת לו כשהקב"ה משרה שכינתו מעיד על כל השבטים ואין מעיד עליו שנאמר שבטי יה עדות לישראל אימתי הוי עדות לישראל בזמן שהשבטים שבטי יה אמר ר' חמא ברבי חנינא כשהקב"ה משרה שכינתו אין משרה אלא על משפחות מיוחסות שבישראל שנא' יבעת יהיא נאם ה' אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל לכל ישראל לא נאמר אלא לכל משפחות (והמה) היו לי לעם אמר רבה בר רב הונא זו מעלה ואי תיריה יש בין ישראל לגרים דאילו לישראל כתוב בהו והייתי להם לאלהים (והמה) היו לי לעם ואילו בגרים כתוב מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם ה' והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים אמר רבי ח' חלבו קשיים גרים לישראל כספחת שנאמר ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב כתוב הכא ונספחו וכתוב התם לשאת ולספחת אמר רבי חמא בר חנינא כשהקדוש ברוך הוא מטהר

עין משפט ור מצה. כ"ו א"ה ערה אשתך ששואלין בשלום האשה על ידי בעלה היינו דוקא בשאלת שלום אצל נשות לה בשלום אפילו ע"י בעלה אסורי: קשיים גרים. פי' בקונטרס לפי שאינם בקיאים במלות ומצילים פורענות ועוד שמלמדים את ישראל ממעשיהם וכי יו"מ לפי שכל ישראל ערביין זה כזה ולא מילתא היא דהא לא נמערבו בשביל הגרים כשקבלו המורה (ס) כדלמרינן בנזירות (דף לו:) נמצא לכל אחד מישראל שש מאות אלף וגו' אלפים (מתקן צרימתן) שכלן נמערבו זה זה אלמלא לא נמערבו מן הגרים שהרי הדנה ערב רב עליה אה"ס ויש מפרשים דקשין גרים לשראל כספחת לפי שהאיר הקב"ה עליהם וכו' מקומות שלא להננות אותם וכו' אפרש שלא יעברו ויש מפרשים לפי שג"י הגרים ישראל בגלות כדלמך (דף פ"ו:) מפני מה ישראל מפרשים בכל אלנות יומך

תורה אור הש"ס

1. אך איש אל ירב ואל יבוא איש ועמך כמריבי כהן: הוסיף ר' 2. ששם על שבתים שכתב יד עדות לישראל להדרת לשון ה' תהלים קכד 3. בעת ההוא נאם ה' אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והקמה ידו לי לעם. יתקאל לו כי 4. והיה ידו להם לאלהים והקמה ידו לי לעם. 5. והיה ידו להם לאלהים והקמה ידו לי לעם. 6. כי ירם י אה יעקב וקבר עזר בישראל והייתם על אדמתם הגר עליהם ונספחו על בית יעקב: 7. ולשאת ולספחת ולקברת: יקרא ד י

גליון הש"ס

ר"ש ר"ה שותא דבי בו שיחתו עי שרי סוסט ו קיב דיה שותא דקטף: ד"ח בי כובי בו פ"ז הספוך טי מחנות עד טהורה שחורף מלוא חלק א"ח טי כ:

כי מריצה כדכתוב כמריכי כהן: עדות לישראל. אותן סין ישראל הוא מעיד עליהן סין משלו: משפחות ישראל. משפחות שהם ישראל גמורים: כישראל כסיו. וייחסי להם לאלהים אע"פ שאינם לי לעם ומתוך שאין מקרנן הם יהיו לי לעם אצל גרים אין מקרנין אותן מן השמים אלא אם כן הן מקרנין עלנאם מחילה להיות טובים: קשין גרים. שאינם זכרים במלות והרגילים אללם נמשכים אללם ולומדים מן מעשיהם: מטהר

כי מריצה כדכתוב כמריכי כהן: עדות לישראל. אותן סין ישראל הוא מעיד עליהן סין משלו: משפחות ישראל. משפחות שהם ישראל גמורים: כישראל כסיו. וייחסי להם לאלהים אע"פ שאינם לי לעם ומתוך שאין מקרנן הם יהיו לי לעם אצל גרים אין מקרנין אותן מן השמים אלא אם כן הן מקרנין עלנאם מחילה להיות טובים: קשין גרים. שאינם זכרים במלות והרגילים אללם נמשכים אללם ולומדים מן מעשיהם: מטהר